

Kázeň z ev. služieb Božích s VP, Bratislava (NK), 25. 5. 2026, 18.00,

2. sl. svätodušná; ES 565, 218, (VP 633), 273, A 44, čít. text: Sk 10, 37 - 48,

téma: **Voda, ktorá uhasí smäd**

Ján 7, 37 - 39: „³⁷V posledný veľký deň slávností stál Ježiš a volal: Ak niekto žízni, nech príde ku mne a napije sa. ³⁸Ako Písmo hovorí: Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí vo mňa. ³⁹A to povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo uverili v Neho; Duch Svätý totiž ešte nebol (daný), pretože Ježiš nebol ešte oslávený.“

Milí bratia a milé sestry!

Voda patrí k základom života na zemi.

Skvele uhasí smäd. Keď je čistej vody nedostatok, prepukajú choroby. Ak vody niet, zomierame. Voda je životne dôležitá nielen pre nás ľudí, ale aj pre zvieratá a rastliny.

Avšak **jestvuje ešte väčší smäd - vyprahnutosť ľudského srdca.** Pocit, že nám stále čosi chýba, i keď navonok máme všetko. Smäd srdca, smäd po Bohu je téma, ktorá sa tiahne celou Bibliou. **Tento smäd je možné utíšiť len z prameňa živej vody.** Práve živa voda je ponúkaná v evanjeliu Ježiša Krista - bezplatne, ako dar.

V závere Biblie (Zjav 22, 17) čítame: „*Duch a nevesta hovoria: Príd! Kto počúva, nech povie: Príd! Kto žízni, nech príde! Kto chce, nech si naberie zadarmo vodu života!*“

Evanjelium podľa Jána, 7. kapitola hovorí o osemdňovom sviatku, ktorý sa každú jeseň konal v Jeruzaleme. Išlo o **sviatok stánkov**. Počas neho si Izraelci z vetiev stromov urobili „stánky“ - prístrešky, v ktorých slávil onen sviatok. Týmto spôsobom si pripomínali čas, keď po vyslobodení z otroctva v Egypte **putovali púšťou - bez pevných prístreškov** - a Hospodin sa o nich predívne staral. Zároveň je sviatok stánkov **podakovaním za úrody**. A tiež **pripomienkou budúcnosti**, keďže tento svet nie je všetko. My ním iba prechádzame, no putujeme do lepšieho budúceho sveta, pripraveného od Boha. Sviatok stánkov, provizórnych prístreškov pripomína, že to najlepšie ešte iba príde.

Sviatok stánkov bol radostný, plný hudby a tanca, bohoslužieb a obradov s hlbokým významom, ale aj s dobrým jedlom a stretnutiami s priateľmi a známymi.

Vrcholom sviatku - jeho posledným veľkým dňom bol jeho siedmy deň. (Ôsmy deň bol už len dozvukom sviatku). V 7. deň sa konal obrad s vodou na oltári chrámu, spojený so slávnostným sprievodom. V najstaršom prameni v Jeruzaleme

bol naplnený krčah vody a následne prinesený na slávnostne vyzdobený oltár a tam preliaty do strieborného umývadla. Ďalšie strieborné umývadlo bolo naplnené vínom. Cez malé otvory na spodku umývadiel tiekli voda a víno na oltár, okolo ktorého nadšení pútnici 7x tancovali. A vtedy sa to stalo: uprostred slávností „*stál Ježiš a volal: Ak niekto žízni, nech príde ku mne a napije sa. Ako Písmo hovorí: Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí vo mňa.*“ Evanjelista Ján pripája stručné vysvetlenie: „*A to povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo uverili v Neho; Duch Svätý totiž ešte nebol (daný), pretože Ježiš nebol ešte oslávený.*“

Pán Ježiš tu hovorí **hlbšom smäde** ľuďí, o ich **neskrotnej túžbe** po živote, láske, prijatí, zmysle, spravodlivosti... a zároveň **o strachu spojenom s onou vyprahnutosťou**, že premeškajú to, po čom túžia, že sa im toho nedostane.

V súčasnosti **jestvuje mnoho ponúk, ako uhasiť** onú vyprahnutosť, onen nesmierny **smäd**. Napríklad:

- rôzne náboženstvá a ideológie,
- bezpočet starých aj nových ezoterických učení a hnutí,
- šamani, horoskopy, veštcí,
- staré a nové drogy,

- produkty ponúkané reklamným priemyslom atď.

Tieto ponuky sa zakladajú na hlboké ľudskej túžbe. Sľubujú uhasenie smädu a vyprahnutosti, spásu a uzdravenie. Zdá sa, že viaceré z uvedených ponúk môžu pomôcť, prinajmenšom načas. No mnohé z týchto ponúk sú nebezpečné pascou vedúcou k závislosti, keďže **závislosť sa rodí z nenaplnenej túžby**.

Duch, na ktorého poukazoval evanjelista Ján, bol už zoslaný. Biblia o tom hovorí v 2. kapitole Skutkov apoštolov. **Zoslaním Svätého Ducha sa začala doba kresťanstva - hnutia, ktoré zasiahlo celý svet a zároveň išlo o začiatok kázania evanjelia o Ježišovi všetkým národom, až podnes.**

Všetci sú pozvaní. Toto pozvanie však nie je nič pre tzv. „dobrých kresťanov“. Nie je pre ľudí, ktorí sú sýti a takí spokojní sami so sebou, že sa im javí, že už nič a nikoho nepotrebujú.

Evanjelium je posolstvom pre „smädných, vyprahnutých, túžiacich po živote, prijatí, spravodlivosti. Je pre ľudí, ktorí sú si vedomí vlastnej nedostatočnosti, hriechnosti, slabosti, ktorí sa cítia biedni a vyhorení. Ježišovo evanjelium je pre ľudí, ktorým nie je ľahostajný údel druhých a problémy sveta.

Pán Ježiš hovorí: „Ak niekto žízni, nech príde ku mne a napije sa.“ Na Krista sa môžeme obrátiť v modlitbe, v úprimnom očakávaní a prosiť Ho o Svätého Ducha , o dar živej vody. Potom sa hlboko v ľudskom vnútri udeje to, čo čom Ježiš hovorí: **Otvorí sa prameň**, spočiatku možno sotva citeľný, no predsa prejavujúci sa a účinný ako živá kresťanská zbožnosť. Ako znaky zrelého kresťanstva. Patrí k nim:

- 1) Vedomie istoty, že som **Kristom milovaný**.
- 2) To, že som **vnútorne slobodný od tlaku** a rôznych druhov *strachu*.
- 3) Môj **život sa v kladnom zmysle slova zmenil**, hoci nie je pozbavený prehier. Mojou motiváciou je vďaka Tomu, Komu verím a patrím, nie strach pred peklom a večným zatratením.
- 4) **Rozvíjam sa v milosrdenstve a súcite** s blížnymi.
- 5) **Mám krásnu perspektívu** do budúcnosti, pretože viem, že **to najlepšie ešte iba príde**.

Toto všetko je ako rieky živej pramenitej vody, denne nám nanovo darovanej na požehnanie nás aj ďalších ľudí.

Kto je smädný, nech príde! Kto chce, nech si naberie zadarmo vodu života!“ Amen.

S použitím: Reinhard Kufeld : *Zwischezeit* (Freumund-Verlag, Neuendettelsau, 2023): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**